

Mūsu

Lūk, priestersirds ir Jēzus Sirds uz mūžiem pēc Melhizedeķa kārtas!

draudze

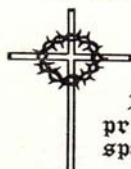

Jūnijs, 2026 Nr. 6 (157)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Sveicināts, Krusts,
cerība vienīgā!

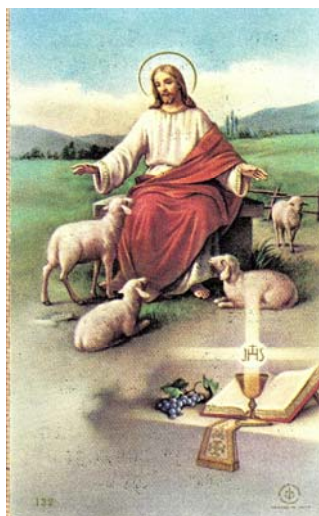

Kristus
pristereības
spākā svētej

ANDRIS SOLIMS

Reiģa ♦ 1991 ♦ Krōslova

Lobais Jēzu!
Es Tev pasateicūs,
ka izvēlēji mani.
Svētej vysus, kas man
paleidzēja sasniegt
Tovu oltoru.

Lai ir slavēts Jēzus Kristus, Visaugstais un Mūžīgais Priesteris!

Mani mīļotie draugi, dārgā Lielvārdes draudze!

Pirms 35 gadiem, 2.06.1991., es biju vislaimīgākais cilvēks pasaulē, jo es drīkstēju pateikt skaļi savu "Adsum" - "Esmu klāt!", kad tiku saukts 1.06.1991. jaunkonsekretā Rīgas arhibīskapa Jāņa Pujata priekšā, lai no viņa rokām saņemtu Priesterības svaidījumu ar Hrizmas eļļām un caur roku uzlikšanu Svētais Gars mani padarītu par Kristus vīna dārza kalpu Viņa svētajā Baznīcā. Četri latviešu jaunekļi: Blūms Andris, Solims Andris, Deglis Pēteris un Čapulis Jāzeps pazemīgi nogulās uz sarkana tepiķa Rīgas sv. Jēkaba katedrāles altāra priekšā, lai sevi visu pilnībā atdotu kalpošanai Dievam un ticīgajiem, atzīstot savu pilnīgu atkarību un padotību Kunga gribai, atstājot laicīgos priekus un pasaules labumus uz tā tepiķa, guļot ar seju uz sakrustotām rokām. Tas bija priekš mums visiem četriem jaunekļiem vissatraucošākais mirklis, jo tas bija arī pēdējais mirklis, kad mums vajadzēja izšķirties par labu Priesterībai, sirdīs sakot Dievam: "Kungs, te nu es esmu uz vaiga Tavā priekšā, atdodot sevi pilnīgi tikai Tev. Pieņem mani kā savu necienīgo kalpu un ļauj man Tevi slavēt un Tev pazemīgi un priecīgi kalpot visā manā nākamajā Priesterības dzīvē!" Visa tauta, klātesošie bīskapi un priesteri, nometušies uz ceļiem tajā brīdī, dziedāja Visu Svēto litāniju, piesaucot viņu aizbildniecību pār mums. Ir bijuši dažreiz vēsturē arī negatīvi piemēri, kad kāds no guļošajiem uz vaiga kandidātiem nav izturējis sātana kārdinājumu un ir piecēlies augšā, lai ietu pasaulīgās dzīves ceļu kā lajs. Mēs izturējam šo pārbaudi, kaut likās, ka tas gulēšanas uz vaiga brīdis ir ļoti garš. Es paskatījos ar saraudātu seju uz saviem pārējiem brāļiem - kandidātiem uz Priesterību, un arī viņu sejas bija saraudātas. Mans cioska Andris Blūms, kurš ir ļoti stingra rakstura cilvēks, arī viņš tajā brīdī šnaukājās, valdīdams asaras. Ak, Kungs, tas likās tik dabiski, kad mēs raudājām - vai no prieka par tik lielu Jēzus dāvanu mums, vai no priekšā stāvošās atbildības, saņemot šo nepelnīto dāvanu

- Priesterību. Kad sekoja bīskapu un priesteru roku uzlikšana uz mūsu galvām, mēs nevarējām nesajust, ka tajā brīdī pār mums nonāca Sv. Gars un caur svaidījumu ar minētajām Hrizmas eļļām pārņēma mūsu dvēseli un miesu savā īpašumā. Tajā brīdī mēs apzinājāmies, ka tagad pilnībā piederam Kungam kā Viņa karavīri, kuriem būs jādodas kaujā ar grēku un pasauli, glābjot grēciniekus no pazušanas briesmām.

Es vienmēr apzinājos, ka Priesterība ir smags kalpošanas krusts, kas man būs jānes visu dzīvi. Taču es nekad no tā krusta neesmu vairījies, jo uz manas Primīcijas bildītes kā monogrammu biju izvēlējis tieši krustu un ērkšķu kroni, kas ir ticīgo balva saviem draudžu ganiem. Un kā savas Priesterības logo es izraudzījos Lielās Ceturtdienas Vesperu himnas vārdus: "Sveicināts, Krusts, cerība vienīgā!" Latīņu valodā šis uzraksts "O crux, ave, spes unica!" tagad rotā Lielvārdes dievnama absidi jeb altārsienu. Protams, toreiz es nevarēju pat iedomāties, ka pēc 22 priesteriskās kalpošanas gadiem es kļūšu par Lielvārdes Svētā Krusta Paaugstināšanas draudzes ganu, kur ar Dieva svētību kalpoju jau 13 gadus. Ienākot toreiz šajā dievnāmā, es ieraudzīju šo majestātisku krucifiksu virs galvenā altāra un sapratu, ka tas ir krusts no manas Primīcijas bildītes, un ka mana kalpošana šajā draudzē būs kā ērkšķu kronis ap šo krustu. Tagad saprotu, ka biju pareizi toreiz sapratis šo simboliku, jo tik tiešām daudz ērkšķu kroņu kā lielu pārbaudījumu nāca pār manu galvu, sevišķi, kad sabruka dievnama pamati pēc strādnieku izraisītās avārijas 9.11.2017. Bet Kungs neatstāj savus kalpus, kuri paļaujas uz Viņu, un pret šķietamo ļaunumu pārvērst par lielu labumu, bieži pārbaudot mūs kā Abrahamu uz Horeba kalna.

2016. gadā 11. jūnijā man bija laime Lielvārdē svinīgi nosvinēt Priesterības 25 gadu jubileju, bet 2021. gadā 18. septembrī pateikties arī par 30 kalpošanas gadiem un mūsu atjaunoto dievnamu. Šogad 2.06. ar Dieva žēlsirdības svētību gribu pateikties Kungam par vēl 5 šeit nokalpotajiem gadiem un par 35 Priesterības sakramenta žēlastības gadiem. Tas nav mazs kalpošanas laiks, vairāki mani gados jaunākie brāļi jau ir mūžībā. Arī dzīves gadi iet tikai uz priekšu, nesot zināmu apgrūtinājumu veselībā, kas ir iedragāta ar daudzajiem smagajiem fiziskajiem dievnamu remontdarbiem gan Jūrmalā, gan Lielvārdē. Tie ir prasījuši ļoti daudz nervu stresu un pārdzīvojumu, kas nevar neatsaukties uz manu veselību. Tomēr es nepadodos un turpināšu kalpot tik, cik būšu spējīgs fiziski un garīgi, kamēr būšu noderīgs Kungam un Baznīcai. Es pateicos Jēzum par Priesterības dāvanu visus šos 35 gadus un priecājos, ka nekad neesmu nožēlojis par doto pozitīvo atbildi Kristum Ordinācijas dienā. Lai Pestītājs piedod visas manas kļūdas un nolaidības kalpošanā Dievam, Baznīcai un ticīgajiem un palīdz vienmēr līdzdarboties ar saņemto Priesterības aicinājumu līdz pat pārejai mūžībā.

Svētīgu Jēzus Sirds mēnesi visiem! Pr. Andris Solims

Ābeļziedu laiks

Maija mēnesis, manuprāt, ir cerību mēnesis. Mostas daba; viss atdzīvojas... Līdz ar ievu, ābeļu, ceriņu ziediem un smaržām mūs piecē arī dažādu putnu skanīgās balsis, paši kļūstam gaišāki un labestīgāki.

Maija mēnesī īpaši atceramies mammas. Sargeņģeļi mīt debesīs, taču katram sava mamma arī ir kā sargeņģelis. Viņai nav spārnu, bet pietiek ar siltu plaukstu uz pieres un mīlestības pilnu, mierīgu balsi, kas klievē vīstumsākās bailes. Mātes lūgšana ir spēcīgākā aizsardzība, ko cilvēks var saņemt ikdienā. Mātei piemīt dievišķā dāvana – redzēt gaismu tur, kur citi saskata tikai ēnu un tumsu, piedot savam bērnam nepiedodamo.

Maijs ir visu mūsu kopīgās mātes, pazemīgās Kunga kalpones Viissvētākās Jaunavas Marijas mēnesis. Šajā laikā īpašā veidā lūdzamies, slavējam Kungu, godinot svēto Dieva Māti, lūdzot Rožukroni. Man lūgt palīdzību šodienas vajadzībās Dievmāmiņai ir vienkāršāk. Liekas, viņas spēcīgā, pazemīgā, dedzīgā lūgšana žēlsirdīgajam Dievam palīdzēs manās ikdienas vajadzībās. Domāju, ka viņa labāk sapratīs manas problēmas, jo vecāku un bērnu sadarbība un aizstāvība Dievmāmiņai nav sveša.

Žēl, ka šobrīd mazinās skaistā Maija mēneša dziedājumu tradīcija, ar kuru visus Latvijas iedzīvotājus iepazīstināja Jānis Streičs filmā “Cilvēka bērns”.

Maija mēneša dziedājumi pie krusta ir Latgales kultūrtelpu raksturojoša tradīcija, kas savas unikalitātes un vērtības dēļ iekļauta Latvijas kultūras kanonā un ir viena no 13 tautas tradīcijām šajā sarakstā. Maija dziedājumi pie krusta savu atdzimšanu piedzīvoja pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados, kad daudzviet Latgalē tika atjaunoti un sakārtoti krusti ceļmalās un viensētās. Etnogrāfiskie ansambļi un draudžu locekļi pulcējās dziedāt garīgās dziesmas un skaitīt lūgšanas Dievmātes godam.

2000. gadu sākumā šo tradīciju it kā no jauna atklāja etnomuzikologi: tika organizētas ekspedīcijas uz dažādiem pagastiem, dokumentējot dziedājumus un to norisi. Taču 2012. gadā parādās satraucošas atziņas par to, ka, laikam ejot, šī tradīcija varētu izzust līdz ar vecākās paaudzes “aiziešanu”. Šo tradīciju var saglabāt, tikai stiprinot ģimenes tradīcijas.

Lūgšim Dievmāmiņai ticību, mieru un labestību mūsu draudzei, mums un mūsu ģimenēm, mūsu bērniem un mazbērniem.

Antija Vēvere
Kungs mani vada: man netrūkst nekā

Dieva vadību mūsu ģimenes dzīvē jūtam kopš pirmās satikšanās ar Viņu. Dievs vienmēr ir bijis klātesošs — laimes brīžos, krīzēs un kritienos, šaubās un pārbaudījumos. Dievs ir bijis ar mums arī tad, kad bijām no Viņa attālinājušies, kad mums nebija Viņam laika. Viņš mūs ir vadījis, atšķirīga bijusi tikai mūsu izpratne par to. Iespējams, ka vienkārši nebijām sasnieguši kādu noteiktu dvēseles attīstības stāvokli. Dieva varenība un nodomi cilvēkam nav aptverami.

Ir bijuši brīži, kad mehāniski izpildījām kristiešu pienākumus, neiedziļinoties un nemeklējot kādu

dziļāku jēgu. Dažreiz esam centušies būt labāki, nekā patiesībā esam. Īstenībā tas ir tik īpatnēji, ka cilvēks kaut ko mēģina pierādīt Dievam — savam Radītājam. Nu jā, bet mazi bērni jau arī mēdz melot saviem vecākiem, skatīdamies acīs un slēpjot nedarbus. Tas jau ne par kriptiņu nemazina mūsu mīlestību pret bērniem, tikai vēlāk, satiekoties, mēdzam šīs situācijas ar smaidu atcerēties. Mums šķiet — līdzīgi ir ar Dievu. Pirms mēs esam ko izdarījuši vai nodomājuši, Viņš to jau sen ir paredzējis. Tēlot un izlikties nav nekādas jēgas.

Ja atveram sirdis Dievam, tad lietas vienkārši notiek, un to nevar nepamanīt, to šobrīd varam teikt jau no savas pieredzes. Mūsu dzīves ceļā parādījušies savādāk domājoši cilvēki, pamainījusies vide mums apkārt, mūsu domāšana un pasaules uztvere. Agrāk mums šķita mazliet dīvaini slavētāji — cilvēki, kuri nekautrējas publiski apliecināt savu ticību uz ielas vai publiskos pasākumos. Pat procesija pa pilsētas ielām šķita pārāk liela uzdrīkstēšanās. Bet pamazām jūtam, ka sākam saprast un noticēt šo cilvēku patiesumam. Viņi vienkārši jau paļaujas, bet mēs vēl tikai esam ceļā uz pilnīgu paļāvību.

Laikam svarīga ir tieši šī atvērtība un uzticība. Un tas nekas, ka vēl neesam kam pilnīgi gatavi vai baidāmie. Esam Dievam atvēruši sirdis — tad jau redzēs, kur Dieva vadība mūs aizvedīs. Vienu gan varam pateikt jau šobrīd — sajūta ir lieliska.

Un pateicība Dievam par visu, pat tad, kad nekas nenotiek pēc mūsu plāna. Šo pateicību tagad cenšamies izteikt ik dienu.

Un noslēgumā - vissirsnīgākie sveicieni mūsu garīgajam tēvam pr. Andrim Ordinācijas un Dzimšanas dienā! Lai Dievs dāvā stipru veselību, dzīvesprieku un izdošanos visās iecerēs. Paldies par ārkārtīgi skaisto ticības piemēru!
Jūsu Ķepuri

Dienišķā maize

“Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien...” - tā mēs katrā dievkalpojumā lūdzamies Kristus Mācītāja lūgšanā, bet vai esam iedziļinājušies, cik būtiski ir šie vārdi cilvēka dzīvē?

Maize un ūdens ir dzīvības pamats, tīrā enerģija, kas liek riņķot asinīm dzīslās, liek dzīvot, domāt, radīt. Pētnieki un arheologi secinājuši, ka senie cilvēki mednieku/vācēju kultūrā paši izdomāja, kā var savākt sēklas, ierušināt tās zemē, audzēt, ievākt graudus, cept maizi, neklejot apkārt pa medijamo dzīvnieku pēdām, bet dzīvot apmetnēs. Teorija ir interesanta, bet, šogad rušīnities pa dārzu, raujot ārā vārpātu un mieža brāli, aizdomājos par tās praktisko pusi. Lai nekultivētu graudzāli pārvērstu labībā ir nepieciešamas zināšanas un prasmes. Selekcionāri studē ilgus gadus, veic pētījumus gadu desmitu garumā, lai sasniegtu vēlamu rezultātu, bet oficiālā zinātne man mēģina iegalvot, ka šis nopietnais, rūpīgais darbs ir tikai veiksmīga apstākļu sagādāšanās. Secinājums - bez dievišķās dzirksts un apredzības mums nebūtu ne maizes, ne mūsu šodienas. Nekas nenotiek tāpat vien. Vārdi par dienišķo maizi, ko katru dienu minam lūgšanā, ir apliecinājums tam.

Esmu čakla Latvijas Radio1 klausītāja. Man patīk gan informatīvie raidījumi “Kā labāk dzīvot”, “Digitālās brokastis”, “Kultūras rondo”, ziņas, atskati vēsturē un arī “Krustpunktā – brīvais mikrofons”.

Nesen brīvajā mikrofonā izvērtās diskusija par maizi. Studijā atskanēja zvans, un kāds kungs vecišķā un ļoti pašpārliecinātā balsī sāka docēt par tēmu “Maize PSRS bija garšīgāka”. Kungam pievienojās kāda dāma, kura sāka stāstīt - cik briesmīgu maizi mums pārdod, pilnu ar ķīmiju un e-vielām. Tā vien niezēja mēle piezvanīt un pateikt – paši cepiet, būs tas, ko sagādāsiet.

Aizdomājos tajos tālajos laikos, kas dažiem šķiet sapņu pasaule bijusi, un vienīgais, ko varu teikt, ļoti garšīga bija zemnieku maize, smaržīga, tumša, ar pareizo garoziņu. Bija, ja nebija jau izpirkta. Pēc tās stāvēja rinda no paša rīta un cilvēkam, kam laicīgi jābūt darbā, bet nedrīkst laicīgi aiziet mājās, jo priekšniece, vanaga aci pacēlusī, skarbi uzbrēc: “Ak, tad jau sešos uz mājām, vai tad viss izdarīts?”, bija jāklānās un jāatprasās uz 20 minūtēm, lai nopirktu maizi. Es to pirku, lai vestu uz Vārkavu saviem vecākiem.

Rīgā maize bija laba, svaiga, bet lauku veikalā tā nonāca pēc cepšanas nākamajā dienā, kad jau bija pamatīgi apkaltusi, tāda, kas skrāpēja kaklu, bez smaržas un garšas, citas nebija, tāpēc gardais zemnieku maizes klaipiņš bija kā svētki.

Reiz, kad mācījos 2. klasē, vasaras brīvdienās mamma un tantīte cepa īsto lauku rupjmaizi, kurai pašu audzēto rudzu miltus bija iedevusi mana vecmamma – nekad dzīvē neesmu ēdusi ko garšīgāku. Vecajā skolā, kas atradās muižas ēkā, virtuvē toreiz bija lielā maizes krāsns no muižnieka Aļeņikova laikiem. Maize tanī sanāca brīnišķīga, jo krāsns bija ne tikai pareizi samūrēta, bet arī labi iecepta.

Atceros arī Hruščova laikā vietējā veikalā nopērkamo maizi ar kukurūzas miltu piejaukumu, tai bija dīvaina garša, bet labi, ka bija.

Vāciešiem ir sakāmvārds: “Hartes Brot ist nicht hart. Kein Brot ist Hart.” Aptuveni tulkojot: “Nav grūti, ja maize ir cieta. Grūti ir, ja maizes nav.”

Man garšo arī tā maize, ko lielā izvēlē var šodien nopirkt veikalā. Galvenais, ka tā ir veikalā. Dažreiz cepu arī savu maizi, bet nekad neaizmirstu pateikties Dievam par viņa lielo dāvanu - dienišķo maizi - un lūdzu, lai tā ar Viņa labvēlību vienmēr būtu galdā.

Brāļi un māsas Kristū!

Rita Bobkova

Pienācis ilgi gaidītais atvaļinājuma laiks. Atkal būs iespēja atpūsties un uzkrāt jaunus spēkus ziemai. Mūsu mīļajā Māras zemē vasaras liekas tik īsas un tik ātri aizskrien. Vēlējos arī šogad jau laicīgi saskaņot ar ģimeni vienu kopīgu vairāku dienu salidojumu. Ieplānot to bija šoreiz gana sarežģīti. Bērni jau izauguši. Veco paaudzi pamazām nomaina jaunā. Tik daudz aktivitātes, kas jau aizņēmušas savas vietas kalendārā. Vasara iesāksies ar izlaidumu laiku, tam seko Līgo pasākumu nedēļa, tad jubilejas, tad Kapu svētki. Tā es nonāku līdz Aglonas svētkiem. Pēc tam manā vasaras kalendārā brīvo atvaļinājuma dienu vairs nav. Steidzīgi atzīmēju, ka pēc Lielvārdes svētkiem

nākamā nedēļa jāatstāj ģimenei. Ierasti augusta vidus vēstī par atvaļinājuma perioda beigām un septembra tuvošanos. Stingri apņemos, ka arī šogad brāļi un māsas jau ierasti tiks apraudzīti un samīļoti vienotā ģimenes pasākumā Latgalē.

Kopā būšana vieno ģimeni. Ģimenē var pieņemt ne tikai asinsradniekus. Vienā ģimenē es varu apvienot visus sev tuvos un mīļos. Tradīcijas un ģimenes pasākumi saglabā piederību vienotai ģimenei. Man svarīgi saviem bērniem iemācīt piederības sajūtu un rādīt praktisku piemēru, kā to var izdarīt. Viens no ģimenes saliedēšanas pasākumiem ir šis brauciens uz Latgali. Šādā vasaras izbraukumā mēs stādam kokus, pļaujām, veidojam ainavu, sakopjam mežu, veidojam atpūtas vietu. Labi padarīts darbs tiek atalgots ar vakara izklaidēm pie ugunskura, peldēm, makšķerēšanu un sporta spēlēm. Pie katra nākamā pasākuma Latgalē tiek pārvērtēts jau iesāktais darbs. Kā izaudzis pašu iestādītais ābeles vai ķirša koks, kā veidojas gleznaina ainava ar pļavām, un papildu iedibināta tradīcija ar vietvārdu piešķiršanu. Kopīgie pasākumi, piešķirtie vietvārdi veido atmiņas un stāstus. Jāzēpa pļavā zied gaiši rozā baldriāna ziedi, kas atgādina man pavadīto laiku ar tēvu. Ejot pa Kristapa parku, aizdomājos, cik māsas bērni ātri izauguši. Emīla dārzs veidojis sirsniņas atmiņas ar pasēdēšanu draugu pulkā. Vai kāds atceras, kur ir Toma aleja, kas mīļi apskauj Zanes pļavu. Vēl būs daudz iespēju atpūsties Edgara pludmalē uz pašu celtas Henrija laipas no Kārļa kokzāģētavas nomizotā melnalkšņa. Sintijas ķiršu dārzs vēl gaida savu pirmo ķiršu lietu. Tā, manuprāt, ir liela Dieva dāvana, ka man ir tik mīloša, liela ģimene ar savām skaistām tradīcijām, kas vieno jau paaudzes.

"Brāļi un māsas Kristū" ir viens no kristīgiem uzrunas veidiem. Tas ir kā garīgs vienotības, mīlestības sauciens. Tas man atgādina, ka caur kristību ticīgie kļūst par vienu Dieva saimi un Jēzus Kristus brāļiem un māsām.

Šo aicinājumu bieži esmu dzirdējusi draudzes locekļu un garīdznieku saziņā vai sarunās. Dzirdot šo, es uztveru arī savu piederību savai draudzei vai visai kristīgai kopienai. Šādi uzrunājot, es jūtu savstarpēju atbalstu un ticību. Esmu šobrīd nonākusi vienā lielā ģimenē, ko saucu par savu Lielvārdes draudzi. Pamazām esmu apguvusi tās ikgadējās tradīcijas un cenšos regulāri apmeklēt Baznīcas kalendāra pasākumus. Pamanu, ja kāds ir pievienojies draudzei. Aizlūdzu, ja kāds aiziet mūžībā. Pasaku paldies un labu vēlējumus, ja arī kādam nākas aizceļot uz citu draudzi. Draudzes ģimenes spēks man jāveido un jāatbalsta. Pasākumu kalendārs ir jau gadsimtiem veidots un pilnveidots. Atliek ievērot mūžīgās tradīcijas, kas mani stiprina un palīdz palikt vienotā, lielā ticīgā ģimenē. Novēlu sev un visiem bagātīgi

šovasar atpūsties un piedzīvot arī kristību avotā ieliktās žēlastības!

Sarmīte Zoltnere

**Jūnija mēneša
dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un
adorācija; **10:20** –
Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise un Jēzus
Sirds dievkalpojums.

Jauniesvētītā pr. Vladimira Veļičko
svētība prāvestam un draudzei

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās:

pl. 18:30 — Jēzus Sirds dievkalpojums
un sv. Mise — **pl. 19:00.**

Praktizēsim Jēzus Sirds dievkalpojumus ģimenēs!!!

2.06. — **pl. 18:30** — Jēzus Sirds dievkalpojums un
Pateicības sv. Mise par prāvesta Andra Solima
Priesterības **35** gadiem.

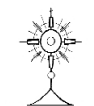
4.06. — **Kristus Miesas un Asiņu svētkos:**

pl. 18:30 — Jēzus Sirds dievkalpojums
un **pl. 19:00** — sv. Mise.

5.06. — mēneša pirmajā piektdienā: **pl. 18:30** —
Jēzus Sirds dievkalpojums un sv. Mise — **pl. 19:00.**

7.06. — **Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas
svētdienā:**

pirms sv. Mises **10:30** - Jēzus Sirds
dievkalpojums, **11:00** — sv. Mise un
Euharistiskā procesija ar 4 evaņģēlijiem,
un bērnu pasvētīšana.

12. jūnijā — **Vissvētākās Jēzus Sirds
svētkos:**

pl. 18:30 — Jēzus Sirds dievkalpojums
un **pl. 19:00** — sv. Mise. Atļauti gaļas ēdieni.

13. jūnijā — **Bezvainīgās Marijas Sirds
svētkos:**

pl. 12:00 — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums. Vakara sv. Mise nebūs.

23. jūnijā — **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētku
Vigīlijā:** **pl. 11:00** — sv. Mise, Jēzus Sirds
dievkalpojums un lauku zāļu/ziedu pasvētīšana.

24. jūnijā - **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētkos:**
pl. 19:00 — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds dievklp.

29. jūnijā — **Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:**
pl. 18:30 — Jēzus Sirds dievkalpojums
un **pl. 19:00** — sv. Mise.

Ziedojumi tiks vākti Romas kūrijas atbalstam!

**Lai Dievs aizmaksā pr. Vladimiram Veļičko par
nosvinētajiem sv. Ritas svētkiem un primicianta
svētību! Dvēseliska pateicība koristiem un
ciemiņiem, ērģelniecei Evijai, ministrantiem un
visiem par līdzdalību svētkos un dāvanu priesterim!**

3 5

Lielvārdes katoļu
draudze sirsnīgi sveic
savu prāvestu *Andri
Solimu Priesterības 35
gadu jubilejā (2.06.) un
58. Šūpla gadadienā
(10.06.).*

Lai Dzīvības Kēniņš
stiprina dvēseles un miesas veselību! Svētais
Gars lai apgaismo un vada, piešķir Dieva
svētību un izturību, kalpojot Kunga druvā!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Elitu Jaunvīksni (1.06.), Ingusu
Liekniņu (3.06.), ministrantu
Ivaru Čubatjuku (4.06.), Mariju
Nartišu un mūsu senjori
Antoņinu Ratnieks (7.06.);
Vandu Bērzkalni (8.06.);
sākristiānu Vladimiru
Čubatjuku 50 gadu jubilejā
(13.06.); Ritu Ķepuri (16.06.); Liliju Ivulāni
(17.06.), Jāni Loginu (18.06.); Alīnu Ķeizeri
(25.06.), mācītāju Ingusu Dāboliņu (26.06.),
Kristapu Butānu, Mariju Tarvidu un Lukasu
Znotiņu (28.06.) u.c.

*Sirsnīgi sveicieni visiem Jāņiem, Pēteriem un
Pāvīliem debesīgo Aizbildņu svētkos!!!*

Mīļi sveicieni visiem brāļiem priesteriem, kuri
šajā mēnesī svin savas Priesterības jubilejas. Lai
sv. Gars piepilda Jūsu sirdis ar prieku par Jūsu
kalpošanu Dieva godam un dvēseļu pestīšanas
labā!

Vissirsnīgākie sveicieni mūsu čaklajam
sākristiānam VLADIMIRAM ČUBATJUKAM
dzīves brieduma 50 gadu jubilejā (13.06.).

Mēs slavējam Kungu un no sirds
pateicamies par visiem Taviem labajiem
darbiem draudzes labā, ka esi mūsu
avangards. Lai Svētais Gars iepriecina
Tavu sirdi! Pateicībā par Tavu kalpošanu:
prāvests Andris Solims un draudze

Lūdzam ziedot apkures granulu iegādei!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
Lielvārdes Romas katoļu draudze,
Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/
lielvardesbaznica; youtube.com/@lielvardesdraudze

